

munerne og mente, at derude ansaa man det for givet, at man skulde skaffe Balance, er det ikke fuldstændig rigtigt. Han be- tragtede det som givet, at man skal skaffe Beløbene til Veje ved Skatteudskrivningen, men dermed er ikke sagt, at man skal udskrive netop det Beløb for det enkelte Aar, som det er nødvendigt at skaffe ind for dette Aar. Jeg vil saaledes nævne, at vi paa et vist Tidspunkt i den Kommune, hvor jeg bor, havde en saa stor Kassebe- holdning, at vi tænkte paa at eftergive $\frac{1}{2}$ pCt. i Skat, da vi havde mere end Raad dertil, men da vi forudsaa, at der i Løbet af den kommende Tid vilde blive store Ud- gifter til Kloakanlæg m. m., lod vi det være. Vi fortsatte med Ligningen paa samme Maade som hidtil og opsamlede der- ved en Kassebeholdning, hvorved det blev muligt for os at udrede disse Udgifter netop uden Skatteudskrivning. Det er, som den højtærede Minister har sagt, at naar man har Lov til at fremskaffe en Kassebehold- ning, maa man ogsaa have Lov til at ned- sætte Kassebeholdningen, det kan ikke være anderledes. Særlig under Hensyn til den Bestemmelse, at naar man først har ved- taget at udskrive Skat med en saa høj Pro- cent, at man i den Anledning skal afholde nye Valg, kan man ikke senere foretage For- højelser indenfor Valgperioden, vil det jo være absolut umuligt at være paa den sikre Side med Hensyn til at skaffe Balance. Man kan ikke paalægge, at der skal skaffes Balance, og samtidig forhindre det. Der kan komme saa mange ekstraordinære Forhold i Løbet af 3 Aar, som man ikke har tænkt paa, f. Eks. Sygdom, Epidemier og lignende, der kunne bevirke, at Byen kan blive et mindre søgt Tilflugtssted end før. Naar der virkelig er Forhindring for at skaffe de nød- vendige Indtægter, kan man ikke samtidig sige, at de skulle skaffes til Veje, det er efter min Mening aldeles ugørligt. Paa den anden Side er det heller ikke saa sjældent, at en Kommunes Budget udviser en Under- balance, d. y. s., at Kassebeholdningen gaar tilbage. Naar man har haft en større Ud- skrivning enten til Vejanlæg eller lignende, ventner man til bedre Tider paa, at Ind- tægterne muligvis ville stige o. s. v., og der- for undgaar man at forandre ved den Skatte- udskrivning, som man nu en Gang er bleven vant til, og som man anser for passende. Naar man fortsætter gennem længere Tid, og — disse Eksempler have vi ikke saa faa af — der ved Siden deraf er en Udskrivning af en ekstraordinær Art, som man ikke kan fordele ved Ligningen, saa der bliver mere Underbalance, end Kassen kan taale, saa

søger man Amtets Tilladelse til at afholde nogle Udgifter ved at laane Beløbet. Amts- raadets Tilsyn gaar ud paa dette, at man siger, at Beløbet skal tilbagebetales i en Tid, som nogenlunde svarer til Varigheden af det Forhold, hvortil det skaffes til Veje.

Det er det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds's (Niels Rasmussen) Omtale af Land- kommunernes Stilling, der har givet mig Anledning til at fremkomme med disse Be- tragtninger, thi Landkommunerne holde sig aldrig til dette, at der skal udskrives lige akkurat det Beløb, som er budgetteret for det paagældende Aar; man gaar ud fra, at man skal sørge for at dække det løbende ved Paaligning, men ikke netop hvert Aar for sig, thi det vilde gøre Udskrivningen ganske variabel, snart til den ene og snart til den anden Side. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) har jo ogsaa ind- rømmet, at der kan komme Forhold til Stede, som gøre det umuligt at skaffe Ba- lance, og dermed synes jeg, man maa sige, at den højtærede Ministers Afgørelse er fuld- kommen paa sin Plads. Thi var der nu i Aar foretaget en Udskrivning med et Tillæg af 25 pCt., kunde det let næste Aar vise sig, at det skulde have været 40 pCt., og saa stod man i en ganske uheldig Stilling. Da det ikke er et saa stort Beløb, det her drejer sig om, mener jeg, at det var den eneste praktiske Udvej, den højtærede Mi- nister har valgt ved at give det Svar, han gav.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønder- rup*): Jeg maa maaske takke det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Kristensen), fordi han med sin praktiske kommunale Er- faring har støttet de Betragtninger, som jeg ogsaa ud fra mit praktiske Kendskab til kommunale Forhold har gjort gældende, og som for mig have været Grundlaget for min oprindelige og første Stilling til Sagen.

Jeg skal til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) kun gøre en eneste Bemærkning. Det interesserede mig, at det ærede Medlem sagde: Det kan jo dog ikke være imod Lovens Aand, at man nogle Aar har noget Overskud. Det ærede Medlem, som er Jurist, og som derfor, naar Talen er om Lovens Bogstav, maa være overordent- lig forsigtig, turde ikke sige, at det ikke var i Strid med Lovens Ord, men valgte saa den Udvej at sige, at det ikke kunde være i Strid med Lovens Aand. Det ærede Med- lem har altsaa maattet indrømme, at saa- ledes, som Bestemmelserne i § 1 nu staa, og saaledes, som de tidligere stod i § 5 i Loven af 1861, og saaledes, som Forespør-